

ODA PRA ANXEL FOLE

Lema: Manolo do Grilo

Ourive da palabra anterga recollida
na fraga do Caurel ou nos verdecetes
recantos da Veiguiña; testemuña
de medos tremebundos do alén
que, na noite inverniza, " á lus do candil",
mistúranse coas sombras estarrecedoras
da cociña terrea;
ilustre bardo que escribiches
a epopeia inmortal dunha "terra brava"
na que se xungen en simbiosis ancestral
arrepiantes oubeos que entalan o peito,
o ruxir da arroiada treboenta,
o abafante caldo do mes da sega
e o ledó agromar da farturenta primaveira;
intérprete varil da voz ^{dun} do pobo
nobre e sinxelo, merecente
do teu verbo xenial !

Lucencio, Eginardo de Tor, Magister Gaudiosus,
Basiliense, Farruco de Caldas, Vicense,
Lucus, Don Fabulón.....

Qué ventureira restrá de nomes lucidífos
- polas vizosas do mesmo carballo -
xurdiron do "alter ego" de Fole,
arqueólogo da língua, señor de Basille,
de Romeán e de Córneas, de Quiroga e de Arcos !

Inspirado poeta de armonías musicáis
 que nacen no máis íntimo
 do teu espírito xeneroso e puro
 como auga da outa serra;
 enxebre narrador de "historias que ninguén cré"
 adubiadas no cruxol do misterio
 e de "contos da néboa" da Galicia eterna
 que levas crabuñada no teu peito nobre !

Anxel Fole, dador de vida, alma e sangue
 a tres xeneracións, que viven
 no "cartafolio de Lugo",
 sigue, Mestre, a falarnos de etimoloxías,
 do primeiro cinema, do Papaovos,
 do aviador Garnier, de Xan de Forcados,
 do primeiro teléfono,
 dos poemas de Yunque e non esquenzas,
 sí señor, o "pauto do demo"
 que, xa sabes, na nosa Terra ó demo,
 polo sí ou polo non,
 hai que prenderlle unha vela !

.....

.....

-